Africa, august 2004 interviul nr.1

Ewald Frank

Ne-am întâlnit cu bine în acest studio de televiziune, după ce am urmărit adunările de pe stadion unde reverendul Ewald Frank ne-a vorbit despre ce face Dumnezeu în acest timp de sfârşit. Suntem de asemenea bucuroşi să-l avem în acest studio cu noi, pentru a ne lămuri şi mai mult despre ceea ce face Dumnezeu astăzi.

Il avem în acest studio de televiziune pe însuşi reverendul Ewald Frank, şi lângă el pe fratele nostru Tatti care vine din Bruxelles. Îl avem şi pe pastorul Epi care vine din adunarea din Evanterre din Olanda şi pe pastorul Leonard Duffesse din adunarea din Bruxelles.

Îi vom adresa prima întrebare iubitului nostru frate Frank.

Frate Frank, v-am urmărit ieri pe stadion şi noi, care vă urmărim de ani buni, am fost şocaţi să vedem că repetaţi aceeaşi mărturie şi anume că Dumnezeu v-a chemat la slujbă. De ani buni repetaţi aceeaşi mărturie. Indiferent de ce spun batjocoritorii, dumneavoastră rămâneţi credincios acestei mărturii.

Frate Frank, de unde vă vine forţa, de unde vă vine curajul şi perseverenţa în slujba dumneavoastră?

O chemare a lui Dumnezeu rămâne valabilă pentru totdeauna, nu depinzi de circumstanţe. Trebuie doar să urmezi calea pe care Dumnezeu te-a chemat s-o urmezi. Aşa a fost cu toţi slujitorii lui Dumnezeu. Noe a trebuit să facă lucrul la care Dumnezeu l-a chemat, în ciuda tuturor dificultăţilor. Moise a trebuit să facă la fel. Ioan Botezătorul a trebuit să facă la fel. Indiferent dacă liderii religioşi credeau sau nu, el a primit o trimitere din partea lui Dumnezeu şi de aceea el trebuia să-şi continue slujba. Aşa a fost şi cu fratele Branham, aşa a fost şi cu apostolul Pavel şi aşa este şi cu mine. Lucrul bun este următorul: eu nu am inventat o poveste după ce fratele Branham a plecat acasă. Eu vă pot arăta un articol dintr-un ziar german din martie 1963, când l-am întâlnit pe fratele Branham în decembrie 1962. Mărturia întâlnirii mele cu fratele Branham a fost publicată într-un ziar german numit "Vocea vindecării".Eu l-am cunoscut personal pe Gordon Lindsay, l-am cunoscut personal pe David Duplessis şi pe toţi evangheliştii americani, pentru că am tradus pentru ei. Dar prin harul lui Dumnezeu, eu am primit o însărcinare. Eu nu pot să fac ce spun oamenii. Unii vor primi, alţii vor respinge. Marea problemă este următoarea: eu îl cred pe Dumnezeu şi Cuvântul Lui şi eu introduc toate afirmaţiile fratelui Branham înapoi în Scriptură. Dacă nu facem aceasta, atunci noi înţelegem greşit. Claritatea este doar în Cuvântul lui Dumnezeu. Şi de aceea eu repet: nu-mi pasă de ce spun oamenii, eu trebuie să urmez această cale până la sfârşit.

Mulţumesc frate Frank. Conform mărturiei dumneavoastră, aţi spus întotdeauna că Dumnezeu v-a chemat conform Matei 24:45. Am vrea să ştim dacă acest verset vi se aplică doar dumneavoastră, sau dacă şi altcineva din lumea aceasta a mărturisit că a fost trimis conform acestui verset.

Dacă citiţi cu atenţie Matei 24, veţi găsi că nu este vorba doar de un slujitor, ci de ceata slujitorilor, de toţi slujitorii. Dar este ca în Apocalipsa 1:1, ceea ce Dumnezeu descoperă pentru unul din slujitori, este valabil pentru toţi slujitorii. Citiţi doar Apocalipsa 1, şi trebuie să înţelegeţi mesajul pentru cei şapte îngeri ai Bisericii. Ceea ce Dumnezeu a dat unui mesager, a dat tuturor celor ce predicau acelaşi mesaj. Citim Apocalipsa 1:1: "Descoperirea lui Isus Hristos pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi…" robilor Săi – plural, "lucrurile care au să se întâmple în curând. Şi le-a făcut-o cunoscut trimeţând prin îngerul Său la robul Său…" Deci, ceea ce dă Dumnezeu unuia dintre slujitorii Săi, o dă ca toţi ceilalţi slujitori să împărtăşească acelaşi mesaj. Aşa este şi cu Matei 24, de la versetul 45. Eu am avut privilegiul să-l cunosc pe fratele Branham. Şi astfel, Dumnezeu, la vremea Lui, a aranjat lucrurile fără ca eu s-o ştiu. Cum aş fi putut să ştiu în 1955 că există o făgăduinţă ce urma să fie împlinită în timpul nostru? Eu nu cunoşteam planul lui Dumnezeu. Dar In 1955, când fratele Branham a venit în Elveţia şi Germania, eu am văzut că Isus Hristos este acelaşi. Fratele Branham stătea pe făgăduinţa din Ioan 14:12: "…lucrările pe care le fac Eu le veţi face şi voi…"a spus Isus Hristos. Eu am văzut oameni orbi din naştere care şi-au căpătat vederea. Mii de oameni plângeau şi eu plângeam când am văzut slava lui Dumnezeu. Aceasta s-a întâmplat în august 1955. Nu am avut nevoie de trei întâlniri, una singură a fost îndeajuns. Eu am ştiut că acest om este un bărbat al lui Dumnezeu. Iar în dimineaţa următoare, m-am dus în hotelul unde era el cazat şi înainte ca fratele Branham să dea mâna cu mine, el s-a uitat la mine şi mi-a spus: "Tu eşti un predicator al Evangheliei lui Isus Hristos." Deci, eu am fost în legătură cu el şi cu slujba lui. Şi aşa cum am mai spus, eu l-am cunoscut timp de zece ani. Eu am crescut sub slujba lui. Am tradus predicile lui în limba germană, am tradus peste 200 de predici. Aşadar cunosc mesajul în profunzime. Exact aşa cum îmi cunosc şi Biblia. De aceea eu nu pot să suport când oamenii răstălmăcesc ceea ce a spus fratele Branham. Aceasta arată că trebuie să ai o chemare din partea lui Dumnezeu. Tu nu poţi să spui: "Bună dimineaţa, Doamne, iată-mă şi eu vreau să slujesc!…" Fiecare bărbat al lui Dumnezeu a fost chemat. Voi cunoaşteţi mărturiile lor, ale lui Moise, Pavel sau a celorlalţi. Ce trebuie oamenii să înţeleagă este următorul lucru: că noi nu avem doar făgăduinţa că Dumnezeu va trimite un prooroc, noi avem şi făgăduinţa că Dumnezeu va trimite o foamete în ţară după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. Noi trebuie să ştim că oamenii lui Dumnezeu nu trăiesc doar cu pâine şi cu apă, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Deci, Dumnezeu a trimis un prooroc aşa cum a făgăduit, iar prin slujba lui toate tainele lui Dumnezeu au fost descoperite şi noi am fost readuşi la început. Nu pentru a întemeia o nouă religie, ci pentru a continua în felul în care Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său. Dacă cercetăm mesajul acestui ceas, un grup îl urmează pe un frate, altul pe alt frate. Totul este greşit. Noi nu urmăm un om sau o învăţătură specială, noi îl urmăm pe Isus Hristos şi învăţăturile Cuvântului lui Dumnezeu. Amin!

Este adevărat, frate Frank, şi noi ştim că Dumnezeu acţionează în continuitate. Dacă Dumnezeu cheamă un slujitor, acesta va umbla pe căile celor dinaintea lui. Aţi declarat întotdeauna că slujba dumneavoastră este în directă legătură cu cea a fratelui Branham. Puteţi să aduceţi lămuriri asupra acestui subiect?

Da, eu pot să aduc o mărturie în acest sens. Când Domnul mi-a spus să merg din oraş în oraş pentru a-I predica Cuvântul, El de asemenea mi-a mai spus să depozitez hrana, şi că va veni timpul când mâncarea va trebui să fie împărţită. Eu nu am înţeles această parte. Pentru că anunţasem în mica mea adunare că va fi o foamete, eu credeam că va fi vorba de o foamete naturală. Eu sunt pur şi simplu cinstit. Eu nu am înţeles. Si apoi când l-am întâlnit pe fratele Branham, pe 3

decembrie 1962, el mi-a spus pe scurt: “Frate Frank, ai înţeles greşit ceea ce ţi-a spus Domnul. Tu ai crezut că va fi vorba de o foamete naturală şi tu ai depozitat mâncare naturală.” Şi apoi el a spus: “Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvintelor Lui. Hrana pe care trebuie să o depozitezi este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp, care a fost descoperit prin Duhul Sfânt şi care este cuprins în predicile înregistrate pe benzi.” Chiar din gura lui William Branham au venit aceste cuvinte, cu mesajele care sunt înregistrate pe benzi. În acea vreme nici măcar un mesaj nu era tipărit. Toate predicile fratelui Branham erau înregistrate pe benzi audio. Aşadar, eu pot să spun înaintea lui Dumnezeu şi a întregii omeniri că proorocul lui Dumnezeu, William Branham, mi-a spus mie, fratele Frank, pe 3 decembrie 1962: “mesajul este înregistrat pe benzi şi este hrana duhovnicească, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu.” Deci, datorită acestei trăiri, datorită trăirii din 2 aprilie 1962, şi apoi a celei din 3 decembrie 1962, atunci fratele Branham mi-a spus: “…aşteaptă cu împărţirea hranei, până vei primi şi restul hranei, doar atunci va urma timpul împărţirii…” Deci eu am tot aşteptat, am devenit agitat mai tot timpul şi apoi când fratele Branham a fost luat acasă, eu vă spun exact aşa cum a fost. Pe 24 decembrie este ziua mea de naştere şi pe 24 decembrie 1965, eu fratele Frank, l-am văzut pe fratele Branham luat sus pe un nor. Eu nu ştiam despre accidentul care avusese loc, eu nu ştiam că el murise pe 24 decembrie. Cu această Biblie deschisă înaintea mea, eu declar că l-am văzut pe fratele Branham urcând pe un nor, şi în această viziune eu i-am spus: “Frate Branham, tu nu eşti Fiul Omului, de ce te văd eu urcând pe acest nor?” Eu nu ştiam că el tocmai murise, dar eu l-am văzut urcând. Eu nu am inventat această poveste, ci eu am trăit-o. Şi acum putem să trecem la aprilie 1966, când a fost îngropat fratele Branham. Nu vrem să intrăm în detalii să vedem ce s-a întâmplat în acest răstimp, dar eu am fost de faţă atunci când fratele Branham a fost îngropat. Eu am plâns foarte mult. Pentru mine se prăbuşise întreaga lume. Oamenii cântau “Crede numai, crede numai”. Eu nu cântam, plângeam şi vorbeam cu Domnul. Eu Îi spuneam: “Iubite Domn, spune-mi cum poate fi pregătită Biserica Mireasă pentru revenirea Ta, fără slujba acestui om.” Nici nu vă puteţi închipui cum eram eu atunci. Fratele Branham a fost îngropat, seara m-am întors în camera mea de hotel şi dintr-o dată a venit peste mine o pace cerească. Nu era o voce auzibilă, ci era ceva care vorbea în inima mea. “Acum a sosit timpul tău! Acum a sosit timpul tău ca să împarţi hrana care a fost depozitată.” Aşa că m-am întors în Germania şi am început slujba. În vremea aceea lucram pentru Guvernul german, mi-am dat demisia imediat şi apoi am început slujba. Dar înainte de a părăsi Statele Unite i-am chemat pe toţi fraţii şi am decis ca toate predicile fratelui Branham să fie tipărite. Datorită faptului că Dumnezeu aranjase în aşa fel, eu am fost persoana care a aranjat tipărirea predicilor fratelui Branham. Nu au fost fraţii din America, ei se aşteptau ca fratele Branham să învie din morţi. Absolut toţi se aşteptau ca fratele Branham să învie. Prin urmare, ei nu aveau planul cu ce urma să se continue din acel moment, pentru că Dumnezeu îmi vorbise şi mă însărcinase cu acea slujbă. În timp ce fratele Branham era în viaţă, EL mi-a spus şi ce urma să fie făcut după ce va fi luat acasă fratele Branham. Mai vreau să menţionez două lucruri în această legătură, ultimele două lucruri pe care Domnul mi le-a spus pe 2 aprilie 1962: “Slujitorul Meu, nu înfiinţa biserici locale şi nu publica o carte de cântări, pentru că acesta este semnul denominaţiunilor”. Aceasta este tot atât de adevărat după cum este mărturia din Biblie. Eu am început să călătoresc în întreaga lume, am venit şi în ţara dumneavoastră, în oraşul dumneavoastră, dar eu nu mă implic în bisericile locale. Aici există fraţi slujitori chemaţi pentru aceasta. Şi voi sunteţi chemaţi aşa cum sunt şi eu chemat, pentru a împărţi aceeaşi hrană, acelaşi Cuvânt. Noi am primit dovada în marile adunări care au avut loc şi anume dovada că Dumnezeu v-a binecuvântat. Rămâneţi în Cuvântul Lui şi Dumnezeu va fi cu voi până la sfârşit.

Vă mulţumesc, frate Frank. Noi credem această mărturie, dar există o mare confuzie acum în lume în legătură cu mesajul şi anume în legătură cu lucrarea de împărţire a hranei. Cam peste tot în lume, mulţi s-au ridicat pentru a imprima broşurile, chiar şi în Statele Unite există anumite certuri chiar şi la Ministerul Justiţiei, între copiii fratelui Branham şi alte persoane, pentru că fiecare vrea să împartă hrana. Este aceasta împlinirea viziunii pe care aţi avut-o cu acea băcănie în care intrau oamenii şi începeau să primească hrană? Pe scurt, frate Frank, aş vrea să ştiu: dacă această lucrare de împărţire a hranei, în afara sarcinii pe care v-a dat-o Dumnezeu, a mai fost dată şi altcuiva?

După cum am spus şi înainte, mai întâi trebuie să ai o chemare directă pentru slujbă. Este scris în 1 Corinteni, capitolul 12, versetul 28, că Dumnezeu a aşezat mai multe slujbe în Biserică. Si aici este taina. Eu am fost chemat să fac două lucruri: să propovăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu şi de asemenea să împart hrana duhovnicească. Hrana este pe mesajele înregistrate. Eu am tradus toate predicile, de la deschiderea peceţilor până la sfârşit. Şi noi am publicat predicile originale ale fratelui Branham şi noi hrănim poporul lui Dumnezeu cu lucrurile descoperite prin slujba fratelui Branham. Eu nu sunt împotriva fraţilor, dar fraţii sunt împotriva mea. Aceasta este marea problemă. Ei iau anumite afirmaţii din predicile fratelui Branham, de ici şi colo, ei nu lasă predicile aşa cum sunt, de la început până la sfârşit. Şi vă dau un exemplu. Fratele Branham a predicat în Phoenix, Arizona. El a făcut afirmaţia că se va reîntoarce acolo. Cei care au crezut că fratele Branham se va întoarce acolo şi urma să mai aibă o slujbă acolo, au luat acea afirmaţie din context şi au spus că el se va întoarce. Dar el s-a referit la Phoenix, nu la o reîntoarcere a lui după moarte. Deci, toţi fraţii care au introdus învăţături false nu au lăsat predicile fratelui Branham aşa cum au fost. Fiecare caută ce-i convine din predici şi scoate anumite afirmaţii care se potrivesc în programul lui. Aceasta este o infracţiune spirituală duhovnicească. Fraţii sunt vinovaţi de aceasta. Noi trebuie să facem două lucruri: noi trebuie să împărţim cu poporul lui Dumnezeu tot ce a spus fratele Branham, tot ce a predicat el, în special începând cu deschiderea celor şapte peceţi, în martie 1963, şi apoi mai trebuie să şi predicăm Cuvântul lui Dumnezeu, aşa încât oamenii să le aibă pe amândouă. Ei vor avea şi slujba fratelui Branham şi lucrurile pe care Dumnezeu i le-a dezvăluit lui şi apoi luăm Biblia şi arătăm poporului din Biblie că lucrurile pe care le-a predicat acest bărbat al lui Dumnezeu pot fi toate găsite în această Carte. Deci, noi nu spunem că "proorocul a spus...proorocul a spus" , noi ne întoarcem la "Aşa vorbeşte Domnul" din Sfânta Scriptură. Eu o repet: nu sunt împotriva fraţilor, dar eu sunt împotriva oricărei răstălmăciri, împotriva oricărei învăţături greşite. Eu pur şi simplu nu pot să le suport. Trebuie să stau de partea Cuvântului lui Dumnezeu. Cu asta am terminat.

Aş vrea să mai precizez ceva frate Frank, pentru cei care citesc predicile fratelui Branham în limba engleză nu e o aşa mare problemă. Dar pentru noi, care le citim în alte limbi, în franceză şi alte limbi, apare problema traducerilor, anume că oricine poate traduce predicile fratelui Branham. Aşa avem peste tot în lume predici de-ale fratelui Branham care circulă în mai multe versiuni, în funcţie de diversele traduceri. Aşa că aici este pericolul pentru poporul lui Dumnezeu, pentru că oameni absolut sinceri pot să ia o predică care este autentică, dar traducerea este aceea care poate să scoată la suprafaţă anumite interpretări particulare.

Acelaşi lucru este valabil şi cu Biblia. Avem aşa de multe limbi, eu vorbesc cinci limbi străine. Daca eu compar Scriptura în cele cinci limbi pe care le vorbesc, de multe ori îmi vine să

plâng că nu este spus exact acelaşi lucru. Adică este acelaşi lucru, dar nu întotdeauna exact acelaşi înţeles. De aceea, chiar şi cu predicile fratelui Branham, în diferite limbi poate să apară o mică subliniere a unui lucru ici sau colo. Dar aceasta nu arată decât că avem nevoie de Duhul Sfânt când citim predicile, aşa cum avem nevoie de Duhul Sfânt când citim Biblia. Eu am 16 traduceri şi versiuni ale Bibliei. Chiar şi dacă citiţi despre numele "Isus". Eu am menţionat despre cele 16 versiuni, am văzut cu ochii mei că în cele 16 versiuni, numele "Isus" este scris diferit în fiecare din ele. Italienii scriu "Jesu", polonezii au doar un "Z". Dacă cercetaţi versiunea cehă sau oricare alta, aceasta mă doare foarte mult pentru că văd că, chiar şi Numele Domnului nostru este scris în moduri atât de diferite. Dar acestea sunt doar traduceri. Noi avem nevoie de Duhul Sfânt pentru a cunoaşte Numele în forma lui originală. În unele limbi există şi numele "Iehova" în loc de "Yahveh". Ei nu au numele "Yahsuah", ei au numele "Isus". Dar dacă cercetaţi originalul, Vechiul şi Noul Testament, tot mai aveţi nevoie de descoperire dumnezeiască. Voi nu aveţi doar litera, voi trebuie să aveţi descoperirea dumnezeiască. Voi aveţi nevoie de ea, atât în ceea ce priveşte Biblia cât şi Mesajul. Pentru fiecare pas aveţi nevoie de descoperire dumnezeiască. "Nu carnea şi sângele ţi-au descoperit acestea, ci Tatăl meu care este în ceruri". Totul se bazează pe descoperire dumnezeiască.

Domnul să te binecuvânteze, frate Frank! Noi am înţeles că pentru orice lucrare a lui Dumnezeu este nevoie de Duhul lui Dumnezeu. Fără Duhul lui Dumnezeu, fără Duhul Sfânt, orice facem este firesc. Şi acum ca să trecem la altceva, frate Frank. Fratele Branham avea obiceiul să spună că Maleahi 4, trebuie să se împlinească în totalitate. Noi am vrea să ştim dacă Maleahi 4:1, unde este vorba de nimicirea celor răi şi că neprihăniţii vor călca pe cenuşa celor răi, vrem să ştim când se va împlini aceasta.

Da, aceasta se va împlini. "Ziua Domnului" va veni şi ea va arde ca un cuptor. Dar înainte de venirea acelei zile, Dumnezeu a trimis un prooroc. Dar fiecare parte din făgăduinţă trebuie să fie împlinită. Dacă citiţi 2 Petru 3:10, acolo este scris că va veni "Ziua Domnului" şi corpurile cereşti vor arde. Chiar înainte de începerea Împărăţiei de o mie de ani, Dumnezeu va curăţi pământul prin foc. Aceasta va avea loc după necazul cel mare, chiar înainte ca Domnul să-Şi înceapă domnia pe pământ. Deci totul are loc la timpul potrivit. Dumnezeu este plin de îndurare faţă de noi. Conform 2 Petru 3:9, Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinţei Lui, dar este plin de îndurare până când şi cei din urmă vor fi chemaţi înăuntru. "Ziua Domnului" va veni, soarele nu va mai străluci, luna se va preface în întuneric, chiar înaintea începerii acelei zile. Aceasta este conform Isaia 13, conform Ioel capitolul 2, conform Matei 24, conform Apocalipsa 6, în a şasea pecete. Noi înţelegem exact prin harul lui Dumnezeu, că noi încă trăim în timpul de har, în ziua mântuirii, Isaia, capitolul 49, versetul 8, 2 Corinteni, capitolul 6, versetele 2 şi 3. Dar înainte de încheierea acestui timp, înainte de încheierea timpului de har, Dumnezeu a trimis pe proorocul Său. Nu pentru ca noi să facem un idol din el, nu ca să spunem "proorocul a spus...proorocul a spus", ci proorocul ne-a adus înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, cu un scop măreţ: pentru ca adevăraţii copii ai lui Dumnezeu să fie uniţi sub Hristos. Nu pentru a-l urma pe un frate sau pe un altul, ci pentru a-l urma pe Isus Hristos. Deci, fiecare lucru are loc la timpul stabilit în programul lui Dumnezeu.

În aceeaşi legătură am dori să clarificăm puţin, frate Frank, problema succesiunii evenimentelor care vor avea loc în ultima săptămână a lui Daniel, şi anume în legătură cu

desăvârşirea lucrării lui Dumnezeu printre neamuri şi lucrarea cu Israelul. Aţi putea să clarificaţi puţin problema succesiunii evenimentelor din ultima săptămână a lui Daniel?

Ultima săptămână a lui Daniel conţine două părţi. Prima parte este în legătură cu cei doi prooroci, conform Apocalipsa, capitolul 11, şi de asemenea conform cu Zaharia capitolul 4, cei doi măslini au fost arătaţi stând la stânga şi la dreapta sfeşnicului. Ei nu sunt arătaţi în interiorul sfeşnicului. Sfeşnicul reprezintă cele şapte epoci ale Bisericii. Deci ei trebuiau să fie în afara epocilor Bisericii. Dumnezeu a arătat în imagine că ei sunt la stânga şi la dreapta sfeşnicului. În legătură cu acest subiect, fratele Branham a spus două lucruri: da, aceasta este adevărat, el a vorbit despre cei trei ani şi jumătate şi el a mai vorbit şi despre şapte ani. Eu îmi aduc aminte când a pus întreaga adunare să repete: o săptămână = şapte ani. Peste trei sute de oameni au repetat aceasta şi anume că o săptămână = şapte ani. El a vorbit despre aceasta, a făcut şi un desen pe o tablă. Eu am adus cu mine acel desen din Statele Unite, pentru că acel desen era foarte important pentru mine. Eu trebuie să verific, s-ar putea să-l am cu mine. Dar mai încolo, fratele Branham a vorbit de trei ani şi jumătate, dar când a vorbit despre cei trei ani şi jumătate, el se gândea la slujba celor doi prooroci şi fraţii au înţeles greşit din nou. Ei tot repetă "proorocul a zis...proorocul a zis...", dar ei nu văd legătura şi nu văd de ce a spus proorocul acel lucru şi în ce legătură a spus aceasta. Aşa că noi avem Daniel, capitolul 9, versetul 27, avem Apocalipsa 11 şi avem şi Apocalipsa 10. Din clipa în care Îngerul coboară cu un picior pe mare şi unul pe uscat, vor fi trei ani şi jumătate până la sfârşit. Trebuie s-o vedeţi în proorocul Daniel şi în Apocalipsa 10, unde este scris în versetele 6-7: "şi a jurat pe cel ce este viu în vecii vecilor » şi acum va rog să comparaţi aceasta cu Daniel 12:7. În Apocalipsa 10 este scris: « şi nu va mai fi nici o zăbavă », dar aici în Daniel 12:7 este scris exact cât timp va mai fi din acel moment până la sfârşit. „Şi am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el şi-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă şi mâna stângă, şi a jurat pe cel ce trăieşte veşnic, că va mai fi o vreme, două vremuri şi o jumătate de vreme…" Puteţi să comparaţi aceasta cu Apocalipsa 10: „şi a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor…" iar în Daniel este scris: „şi a jurat pe Cel ce trăieşte veşnic". Exact aceleaşi cuvinte pentru că este aceeaşi trăire. Deci, după slujba celor doi prooroci, cei 144.000 vor fi pe muntele Sionului. Atunci va fi rupt legământul, atunci va coborî Domnul şi va pune un picior pe mare şi unul pe uscat ca Înger al Legământului. Nici măcar o data nu se vorbeşte despre Isus Hristos ca Înger al Legământului pentru Biserică, ci întotdeauna doar în legătură cu Israelul, nici măcar o dată Isus Hristos nu este „Leul seminţiei lui Iuda" pentru Biserică. Nu, ci El este Leul din seminţia lui Iuda în legătură cu Israelul. Dragii mei fraţi, lăsaţi-mă sa va spun astăzi; daca Scriptura spune „Fiul Omului", atunci înseamnă „Fiul Omului", daca spune „Fiul lui Dumnezei", lăsaţi-o aşa cum este. Dacă este scris „Fiul lui David" sau „Fiul Omului", lăsaţi-o aşa cum este. Imaginaţi-vă doar pentru o clipă, dacă aţi citi în Ioan 3:13, dacă voi aţi citi că nu Fiul Omului se va sui la cer, acolo unde a fost, dacă voi aţi înlocui acest cuvânt „Fiul Omului" cu „Fiul lui Dumnezeu" şi dacă l-aţi citi răstălmăcit în acest fel că Fiul lui Dumnezeu se va sui la cer acolo unde a mai fost, atunci ar însemna că El, ca Fiu al lui Dumnezeu, exista încă din veşnicie în ceruri. Pur şi simplu nu vă închipuiţi cât este de important să credeţi fiecare Cuvânt aşa cum este scris. De ce este scris în Luca 18, după Luca 17: „…va găsi Fiul Omului credinţă când se va întoarce", nu „va găsi Fiul lui Dumnezeu credinţă când se va întoarce", ci Fiul Omului, pentru că în Luca 17, Fiul Omului se descoperă pe Sine şi de aceea întrebarea este: „…va găsi Fiul Omului credinţă când se va întoarce?" Daca mergeţi în Apocalipsa 1, atunci acolo este scris că Fiul Omului umblă în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur. Ca „Fiu al Omului", El este Prooroc, ca „Fiu al lui Dumnezeu", El este Mântuitor, ca „Fiu al lui David", El este Împărat, ca „Fiu al lui Avraam", El este Moştenitor al

tuturor lucrurilor, iar noi suntem moştenitori împreună cu El. Fraţilor, acesta este Cuvântul minunat al lui Dumnezeu şi el a fost descoperit în timpul nostru prin Duhul Sfânt. Amin!

Da, frate Frank, noi suntem într-adevăr zidiţi prin aceste cuvinte, pentru că un om trimis de Dumnezeu vorbeşte din partea lui Dumnezeu. Noi suntem intr-adevăr bucuroşi să ascultăm aceste lucruri pentru că Dumnezeu vorbeşte în simplitate şi este adevărat că Biblia spune: „…ferice de poporul care aude sunetul trâmbiţei Lui." Aşa că, iubite frate Frank, este adevărat că noi acum suntem în aşteptare. A mai rămas puţin timp şi majoritatea semnelor care au fost anunţate înainte de revenirea Domnului s-au împlinit cu precizie. Mireasa este pe cale de pregătire peste tot în lume, aşa că te-am ruga să ne vorbeşti puţin despre cum are loc această pregătire, pentru că şi aici au apărut mai multe tendinţe în legătură cu pregătirea Miresei, ba chiar există unii care spun că epoca Laodicea s-a încheiat şi că am intrat în epoca Miresei. Cum se pregăteşte Mireasa?

Când fratele Branham a făcut afirmaţia că nu suntem doar în epoca Laodicea, ci suntem şi în epoca Miresei, el nu a intenţionat să spună că Laodicea s-a încheiat pentru că ea va rămâne până la sfârşit. Dar chiar spre sfârşit Domnul cheamă Mireasa afară din Biserică, deoarece în fiecare epocă a Bisericii El se adresează Bisericii în general. Apoi în fiecare dintre mesaje este spus: „Cine are urechi de auzit să audă". Deci, cei ce aparţin de Biserica Mireasă ascultă de vocea Mirelui. Acesta este mesajul acestui ceas. Aceasta este ultima chemare. Dar când vine vorba de pregătire, fiecare dintre cei care aparţin de Mireasă trebuie să se pregătească în mod personal. Acesta este un lucru foarte important. În Matei 25 se vorbeşte foarte clar despre aceasta. Doar jumătate din fecioarele care au mers în întâmpinarea Mirelui au fost pregătite. Deci nu este suficient să spui: „Eu cred mesajul". Tu trebuie să ai candela, şi trebuie să ai untdelemnul în candelă. Deci, untdelemnul trebuie să fie acolo pentru ca să fie lumina. Nu untdelemnul este lumina, dar este sursa dătătoare de lumină. Când iese la suprafaţă, tu nu vezi untdelemnul, tu vezi lumina. Amin… Asta e… Dar mai presus de aceasta, trebuie să avem rezervorul din care trebuie să tot luam şi să umplem din nou candela. Aşa că nu este suficient să ai prima descoperire, ci trebuie să mergi din descoperire în descoperire şi trebuie să înaintezi prin Duhul Sfânt. Aşa cum i-a fost arătat proorocului Ezechiel, prima dată avansezi până aici, apoi mai sus… şi mai sus… Trebuie să avansezi prin Duhul Sfânt. Fraţilor, vă spun… Eu daca mă uit la anii din trecut, văd cum Domnul ne-a condus tot mai adânc în Cuvântul Lui. Ce văd şi înţeleg astăzi, nu vedeam şi nu înţelegeam acum 20 de ani sau acum 10 ani. Pur şi simplu este de a merge din descoperire în descoperire. Aşa noi ne reumplem candelele. Deci, pe scurt, fiecare copil al lui Dumnezeu care a primit Cuvântul făgăduit pentru acest ceas, care este Cuvântul Legământului, pentru că de fiecare dată când Dumnezeu a făcut o făgăduinţă, a făcut şi un legământ. A făcut un legământ cu Noe, a făcut un legământ cu Avraam, a făcut un legământ cu Moise. Întotdeauna era vorba de un legământ. Noi suntem poporul Legământului nou-testamentar. De aceea noi credem cuvintele legământului şi Dumnezeu este responsabil pentru toate Cuvintele Lui. Dacă noi credem ceea ce a spus El, El este responsabil să o împlinească. Aşa că nu este o vorbire generală, este vorba de fiecare persoana în parte. Toţi credincioşii trebuie să fie botezaţi în Numele Domnului Isus Hristos. Pentru a înlătura haina lor romană, haina babiloniană, ei nu trebuie doar să iasă din Babilon, Babilonul trebuie să fie scos din inimile lor. Ei trebuie să fie curaţi, trebuie să fie sfinţiţi prin Cuvântul lui Dumnezeu. Aşa că acesta este timpul separării, al chemării afară. Timpul restituirii, acesta este un timp măreţ. Şi timpul este spre sfârşite.

Da, frate Frank, noi ştim că trăim timpuri profetice. În legătură cu desăvârşirea lucrării, noi credem ce este scris în Efeseni 4, şi anume că Dumnezeu a aşezat slujbe în Biserică pentru desăvârşirea sfinţilor, pentru zidirea lor. Acum am dori să vă adresăm o întrebare, Frate Frank: cum putem noi recunoaşte adevăratele slujbe? Aici aş vrea să clarific puţin ce am vrut să spun. De exemplu, există unii care spun că un adevărat predicator al mesajului din timpul de sfârşit este unul care repetă tot timpul ceea ce a spus fratele Branham. Există alţii care spun: "Voi nu puteţi să predicaţi altceva decât doar ce a spus fratele Branham", există alţii care spun: "Trebuie să auziţi o voce auzibilă ca să aveţi dreptul să predicaţi". Aşa că aş vrea să ştiu, frate Frank, cum să recunoaştem adevăratele slujbe în acţiune?

Acestea trebuie să fie în acord cu întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Un bărbat al lui Dumnezeu vorbeşte cuvintele lui Dumnezeu şi toţi cei ce sunt din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Asta merge până la început. Mai întâi Dumnezeu spune ceea ce vrea să spună, şi aceasta este voia originală a lui Dumnezeu. Aşa a fost şi cu mesajele fratelui Branham. El era un bărbat trimis de Dumnezeu, având Cuvântul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu. Dar nu tot ce a spus el a fost un "Aşa vorbeşte Domnul". El nu era doar prooroc, el a fost şi predicator, el a fost şi evanghelist. Deci, este posibil ca fratele Branham să fi spus ceva, şi de exemplu, când a fost în Africa de Sud, el s-a întors în Statele Unite şi a spus: "Eu mă voi întoarce în Africa şi voi avea mari adunări în Africa". Dar acest lucru nu s-a întâmplat niciodată. De exemplu, dacă fratele Branham a spus: "Există trei Biblii; una este în cer, una este în piramide şi a treia este Biblia". Şi apoi el a început să vorbească despre piramide, dar eu ştiu că el nu a fost niciodată în Egipt. Pentru că ceea ce se poate vedea pe dolar din piramide, nu are nici o legătură cu realitatea. Pentru că fiecare piramidă este încheiată, are vârf. Eu personal am urcat în piramide, am fost în Egipt, am citit şi Coranul, am citit toate cele 140 de sure, şi am avut ocazia să predic în multe biserici de acolo, dar am avut şi ocazia să urc în aceste piramide până sus, chiar până în camera regelui. Aşa că eu ştiu din experienţă personală cum arată o piramidă. El a mai spus că o Biblie este scrisă în cer, în zodiac, eu nu aş putea să vă spun nimic despre aceasta. Dacă el a spus că o Biblie este scrisă în piramide, eu nu ştiu nimic despre aşa ceva. Eu doar ştiu că este o singură Biblie, şi ştiu ce a vrut să spună pentru că există o învăţătură a piramidelor. Dar eu nu sunt la curent cu aşa ceva, nu cunosc nimic de acest lucru. Aşa că eu nu pot să repet ce a spus proorocul şi anume că o Biblie este în cer, nu pot să repet ce a spus proorocul că o altă Biblie este scrisă în piramide. Eu pot doar să spun: eu cunosc doar un Dumnezeu, doar o singură Biblie, aceasta este declaraţia mea de credinţă. Dar eu pot ca să fac diferenţa dintre ceea ce vorbeşte fratele Branham ca predicator făcând multe afirmaţii şi atunci când fratele Branham vorbeşte ca prooroc împărtăşind Cuvântul original al lui Dumnezeu.

Mulţumesc frate Frank. Înainte de a încheia, aş dori totuşi să vorbească şi ceilalţi fraţi. Fratele nostru Duffesse va aduce o mărturie despre această mare slujbă pe care ţi-a încredinţat-o Dumnezeu. El te însoţeşte în călătorii, el vede multe lucruri, aşa că noi am dori să-l auzim apoi şi pe păstorul Epi din Olanda, având şi el o mărturie de adus. Frate Leonard, te rugăm să ne spui câte ceva.

Vă mulţumesc foarte mult. Este un mare har pentru mine să-l pot însoţi pe fratele Frank în aceste călătorii şi un mare har pentru că am putut să-l însoţesc aici în Kinsasha şi în Libreville, şi apoi în Angola. Ii mulţumesc foarte mult Domnului pentru că îl cunosc pe fratele Frank de mult

timp deja, la fel şi pe fratele Barillier, călătoresc şi cu el de mult. Slujba fratelui Frank mi-a fost descoperită personal de Domnul Insuşi. In 1987 am făcut prima vizită personală la Krefeld. Îmi amintesc, mi-am pierdut noaptea în una din camerele de cazare de la Krefeld şi mă rugam în camera unde eram şi am spus: "Doamne, te rog, dă-mi harul pentru a putea şti dacă fratele care urmează să ne aducă Cuvântul, este cu adevărat un om pe care Tu l-ai chemat la slujbă". Eu am avut o trăire cu Domnul încă din tinereţe, cam pe la 14 ani. Eu am fost chemat la slujbă de la 14 ani şi jumătate. Eu l-am văzut pe Domnul când m-a chemat la slujbă şi am ştiut şi scopul cu care m-a chemat la slujbă. Eu mă rugam şi Dumnezeu îmi vorbea. El putea să-mi răspundă. Şi când mă rugam în legătură cu slujba fratelui Frank, eram în genunchi, apoi după ce am încheiat rugăciunea, am adormit. Apoi m-am văzut, eram tot la Krefeld, eram tot aşezat pe genunchi, şi am auzit o voce care venea din cer şi care mi-a spus: "el este slujitorul Meu şi Eu l-am chemat pentru ca el să-mi slujească". Din acea zi eu am fost foarte bucuros şi nu i-am spus niciodată nimic fratelui Frank. Apoi eu m-am întors la Bruxelles pentru a putea să-I slujesc Domnului. Anii au trecut, apoi am avut ocazia să încep să pot călători în diverse ţări pentru a aduce Cuvântul lui Dumnezeu. Eu am citit scrisorile circulare scrise de fratele Frank, broşurile pe care le-a scris, eram foarte atins în inimă şi zidit pentru că puteam să văd cum lucrurile erau aşezate foarte clar. Atunci când fratele Frank dădea mărturie că el a fost chemat de Domnul ca să-I slujească şi slujba lui este în legătură cu slujba fratelui Branham, s-a întâmplat ceva adânc în inima mea şi anume, mi-am dat seama că umblăm într-adevăr în continuitatea Duhului, pe care Dumnezeu l-a trimis pentru acest timp ca să putem trăi desăvârşirea lucrării lui Dumnezeu. Am fost în Statele Unite şi la întoarcere m-am dus şi am vorbit cu fratele Frank şi I-am spus un lucru care m-a atins foarte puternic, pentru că atunci când am fost în Statele Unite, am avut o experienţă personală. Eu eram în legătură directă cu fratele Collins din Tabernacolul fratelui Branham şi am discutat cu el. In Statele Unite am remarcat un lucru şi de fapt nu spun aceasta pentru a-l flata pe fratele Frank, pentru că mulţi spun multe poveşti cu acest scop, dar eu realmente am trăit aceasta. Si la Tabernacolul fratelui Branham am văzut că ascultarea nu mai este faţă de Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care sunt acolo ascultă doar casetele şi apoi pleacă de la adunare. Aşa că inima mea a fost zdrobită şi cand am plecat d acolo am spus: "Doamne, nu este posibil". Eu mi-aş dori foarte mult ca aceşti oameni să poată înţelege importanţa acestei slujbe pe care Dumnezeu I-a dat-o fratelui Frank pentru ca tot poporul să poată beneficia de ea. Am mai spus: pentru ca poporul lui Dumnezeu să poată trăi desăvârşirea, este absolut necesar ca ei să asculte Cuvântul pe care Dumnezeu l-a dat prin slujitorul Său. Mi-aţi putea adresa întrebarea: "Dumneavoastră călătoriţi cu el şi ce aţi primit din partea lui Dumnezeu?" De fapt, când mă uit la fratele Frank, Îl privesc prin slujba pe care I-a dat-o Dumnezeu, eu nu mă uit la om. Si sfatul pe care îl dau tuturor fraţilor slujitori ca mine, este să nu devenim fanatici ai unui om. Fanatismele nu fac altceva decât să distrugă slujba unui om. Ceea ce este important, este să aşezăm lucrurile lui Dumnezeu la locul lor potrivit şi să arătăm ce face Dumnezeu astăzi, pentru ca poporul lui Dumnezeu să aibă credinţă şi să audă ceea ce spune Dumnezeu prin intermediul slujitorului Său şi noi să plasăm lucrurile pe fundamentul Sfintei Scripturi. Eu cred că fiecare dintre noi este zidit prin această slujbă, dar noi trebuie să prezentăm slujba acestui bărbat al lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu conform Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că dacă spunem: "fratele Frank… fratele Frank…" cădem în aceeaşi capcană cu "fratele Branham a spus…" Aşadar fratele Frank Ii slujeşte Domnului şi noi împreună să-I slujim Domnului Impreună cu fratele Frank. Iată mărturia mea!

Domnul să te binecuvânteze frate Leonard. Am dori acum să ne vorbească şi fratele Epi în legătură cu ceea ce observă el în această slujbă.

Domnul să vă binecuvânteze. Eu sunt prezent în mijlocul vostru prin harul Domnului sunt fratele vostru, Ii slujesc Domnului în Olanda, la Evanterre şi în fiecare lună mergem la Krefeld pentru a asculta Cuvântul Domnului. De ce facem noi aceasta? Pentru a ne putea întâlni cu ceilalţi fraţi, cu fratele Leonard, care a venit la mine acasă să predice Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi eu l-am întâlnit şi pe fratele Frank. Înainte, noi am fost în legătură cu cei care predicau despre cele şapte tunete, aşa că a fost foarte greu pentru noi să fim aşezaţi corect în Cuvântul lui Dumnezeu. Intr-o zi când noi ne rugam, un frate a venit la mine şi mi-a spus că l-a văzut pe fratele Frank aşezat pe un scaun. Era vorba de un scaun foarte confortabil, nu era un scaun care să o ia în stânga sau în dreapta, era într-adevăr un scaun foarte confortabil. Si aşa noi am înţeles că fratele Frank era bine aşezat şi întemeiat în Cuvântul Scripturii. Am înţeles că el nu o ia într-o direcţie sau în alta şi că el este bine aşezat în Cuvântul lui Dumnezeu. Aşa că din acel moment am hotărât să-i lăsăm pe ceilalţi şi să mergem în fiecare lună la Krefeld să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt foarte mulţumitor Domnului că în acest timp al sfârşitului, când există atâta rătăcire, Dumnezeu a fost îndurător şi ne-a vorbit din Cuvântul Lui şi noi suntem întotdeauna zidiţi pentru că auzim de fiecare dată Cuvântul lui Dumnezeu în forma originală. Domnul să vă binecuvânteze. Amin…

Înainte de a încheia aş dori să-l rog pe fratele Frank să spună câteva cuvinte.

Sunt foarte mulţumitor Domnului pentru că am putut să fiu cu voi, fraţii mei. Noi suntem una în Hristos şi vedem lucrurile lui Dumnezeu în acelaşi fel. Aceasta este chiar dovada că Duhul Sfânt a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu tuturor în acelaşi fel şi noi respectăm Sfânta Scriptură. Mai înţelegem că nu poate fi adăugat nimic acestui Cuvânt. Există atât de multe răstălmăciri asupra celor şapte tunete. Dacă îi întrebaţi pe fraţii care predică despre ele "Ce sunt ele?" răspunsul vine "Este o descoperire". Si dacă îi întrebi "Ce este această descoperire?" răspunsul vine "Este o taină". Dacă îi întrebaţi ce este această taină, ei se învârt în cerc. Noi trebuie să încetăm cu toate aceste lucruri. Noi trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vă doresc binecuvântările lui Dumnezeu. Predicaţi doar ceea ce puteţi predica din Cuvântul lui Dumnezeu. Lăsaţi restul în seama lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze, să binecuvânteze slujbele voastre, să binecuvânteze adunările. Fie ca Mireasa din această ţară şi din acest oraş să fie pregătită prin slujbele voastre prin harul lui Dumnezeu. Noi ne vom revedea când vine Domnul. Vă mulţumesc că m-aţi primit ca pe un om, aşa cum spune Scriptura: "Dacă primiţi pe cineva pe care l-am trimis eu, Mă primiţi pe Mine. Dacă ascultaţi de el, ascultaţi de Mine". Aşa că Dumnezeu să vă binecuvânteze din belşug, şi să fie cu voi, în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Amin!

Dragi fraţi şi surori, aceasta ne lasă fără comentarii. Aşa cum spune Domnul: "Cine are urechi, să audă ce spune Duhul Bisericilor". Si aceasta se adresează în special fraţilor şi surorilor care declară că ar crede mesajul timpului de sfârşit. Noi credem că aceste cuvinte care au fost pronunţate aici vor fi pentru voi o mare binecuvantare. Domnul să vă binecuvânteze şi să vă păzească!

Imagine din timpul interviului